

kan ganske vist reises forskjellige Indvendinger herimod, og jeg for mit Vedkommende antager, at Religionsunderviisningen i Almindelighed meddeles smaa Børn og Piger paa en langt mere eller i alt Fald ligesaa velsignelsesrig Maade af Lærereinder som af Lærere; men det er nu engang en Regel, som man ikke bør forandre ved en lille Lov som denne, og altsaa har jeg ogsaa af denne Grund Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Endringsforslag. Denne sidste Betragtning har ligeledes til Følge, at jeg maa tilraade det høie Thing ikke at vedtage det af det samme ærede Medlem stillede Forslag til § 2. Jeg kunde meget vel gaae ind paa, at Ordene „naar Børneantallet i en Skole paa Landet gjør en Forøgelse af Lærerekræfterne fornøden“ gif ud; jeg troer, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det var ønskeligt, om den locale Skolebestyrelse, selv naar Børneantallet ikke nøbte til at gjøre Forandring i Skolens Forhold, af sig selv kunde bringe noget Saadant i Forslag, og hvis Endringsforslaget altsaa kun gif ud paa at stryge disse to Vintier, kunde jeg med Fornøielse tiltræde det; men naar det tillige udelades, at Lærereinderne kun kunne benyttes til Pigebørns og mindre Drenges Underviisning, maa jeg erklære mig imod det. — Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem tiltræder mit Underendringsforslag til den af Udvalget foreslaaede § 3, hvorefter der istedetfor „Skolebestyrelse“, som er et vagt og uklart Udtryk, kommer til at staae „Skoledirection“, hvilket Forslag jeg i det Hele meget maa anbefale til Vedtagelse. — Det samme ærede Medlem udtalte dernæst en indstændig Anmodning til mig om i Sagens Interesse at tage det Endringsforslag tilbage, som jeg har stillet angaaende en Aldersgrændse for Lærereinder. Jeg beklager, at jeg ikke kan føle ham heri, og ligeoverfor hans Udtalelser skal jeg tillade mig at fremhæve, at vistnok enhver Fader hellere vil have en ældre end en yngre Pige til Lærereinde for sine Børn; idetmindste vilde jeg det, hvis jeg var i et saadant Tilfælde, især naar der var

flere Børn, som skulde undervises. Jeg troer ikke, at Nogen i saadanne Tilfælde vil vælge en Pige mellem 18 og 22 Aar, som den ærede Taler troede var den Alder, hvori det kunde virke til størst Velsignelse, men at man derimod vil sætte Priis paa at faae en Dame, der er Noget tilaars, og som derved er kommen til en større Modenhed. Jeg troer i Almindelighed, at de Damer, der skulde undervise i talrigere Skoler, heldigst vilde kunne vælges blandt dem, som ere noget ældre. Jeg kan imidlertid komme det ærede Medlem og en anden æret Taler (Bartelsen) noget imøde i denne Henseende, idet jeg meget villig kan gaae ind paa, at Aldersgrændsen kun skal gjælde, naar der er Tale om fast Ansættelse. — Endringsforslagene under Nr. 6 og Nr. 9 maa jeg erklære mig imod, medens jeg ikke skal indvende Noget mod det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om en Forkortelse af Lovudkastets Titel. — Det Forslag, som under Nr. 7 er stillet af fire ærede Medlemmer til § 4, og som gaaer ud paa, at $\frac{1}{4}$ skal forandres til $\frac{1}{8}$, eller med andre Ord, at den reglementerede Lønning skal kunne nedsættes med $\frac{1}{8}$ af, hvad der er reglementeret for Lærere, anseer jeg for anbefalelsesværdigt. Jeg har ogsaa den Overbeviisning, at de dygtige Lærereinder ikke gennem en saadan Bestemmelse vilde blive forurettede af nogen Communalbestyrelse, og at der ikke vil blive gjort Anvendelse af denne Nedsættelse uden i de Tilfælde, hvor det er tilraadeligt. Det vil desuden gjøre det lettere at indføre den Ordning, at Lærereinder antages, hvad de communale Autoriteter maatte ellers vilde betænke sig paa at gaae ind paa. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 8 angaaende Lærereindernes Pensionsberettigelse, maa jeg sige, at Tanken deri tiltaler mig, og naar jeg før gjorde gjældende, at jeg som Betingelse for, at Udcastet kunde blive til Lov, maatte fastholde, at der ikke nægtedes Lærereinderne Pensionsberettigelse, maa jeg modificere dette derhen, at jeg med Fornøielse vil gaae ind paa, at kun de